

Předmětem bakalářské práce je problematika tempa jevištní řeči v rámci poloimprovizovaného představení. Teoretická část obsahuje odborné poznatky o řeči na jevišti a aspektech mluvního tempa. Uváděny jsou zde definice artikulačního a modifikovaného mluvního tempa, které v práci sledujeme, a pro porovnání vybrané poznatky z příbuzných studií o mluvním tempu. V praktické části nejprve předkládáme subjektivní poslechovou analýzu projevů z hlediska různorodých aspektů řeči. Stěžejní část práce je pak zaměřena na kvantitativní analýzu tempa řeči. Cílem práce je zjistit, zda se jednotlivé postavy hrané jedním hercem a jednou herečkou odlišují hodnotami artikulačního i modifikovaného mluvního tempa a délkou pauz v promluvách užívaných. Dále se zabýváme vlivem druhu projevu (monolog vs. dialog) na tempo řeči postav. Pro testování statistické významnosti byl zvolen lineární smíšený model. V posledním oddíle pak sledujeme vývoj tempa v rámci konkrétního výstupu – zda zůstává v případě monologu konzistentní a zda se v rámci dialogu přibližuje hodnotám partnera, s kterým postava interaguje. Výsledky ukazují, že se jednotlivé postavy hodnotami artikulačního i modifikovaného mluvního tempa a trvání pauz signifikantně odlišují. Druh projevu ani časová dimenze ale napříč postavami konzistentní vliv nevykazují.